

Beszámoló

Egy produktív évet sikerült zárni az ösztöndíj támogatásának köszönhetően. Lehetőségem volt elmélyülni, kibontani a pályázatban vázolt elképzeléseket, és elindítani egy olyan vonalat a művészetemben, ami talán jelentősen befolyásolni fogja további munkásságom jellegét. Az ösztöndíj teret biztosított a kísérletezésnek, ezért gátlástalanabb attitűdöt vettem fel, ami jó táptalaja tud lenni az újításoknak. Fizikai teret tudtam biztosítani magamnak, műtermet béreltem, valamint jó minőségű festékeket, anyagokat, eszközöket, kellékeket vásároltam a támogatásból.

Az ösztöndíjas időszak alatt folytattam a pályázatban felsorolt fő irányvonalakat. A műalkotás fizikai határait kereső/elmosó játékot a vásznak valódi és illuzórikus illesztéseivel a Felhő, valamint a Dobbanás című munkákban boncoltam tovább. A Felhő esetében 10 vászon összeillesztésével, az illesztések (a vásznak széleinek találkozási felülete) trompe-l'oeil reprodukálásával 70 darab összeillesztett kis méretű vászon hatását kelti a kép.

A tájábrázolás kortárs lehetőségeivel, a természet és ember viszonyával foglalkozó témakörből a Lábnyomaink című festményt emelném ki, mely az eddigi hasonló témájú, tájközpontú munkáimmal összhangban a klímaváltozásról is szól. A mikrobiológiából inspirálódott fiktív-absztrakt, sci-fi világok, tájak létrehozására tett kísérletek nagyon izgalmas alkotói folyamatokat tudnak maguk mögött: a Rezonancia, a Flóra, vagy a Nanomodulok – sorozat bármelyike működőképes új utat jelent számomra. A klímaváltozás hatásairól, a jövő bizonytalanságáról, és a felfoghatatlan szinteket megütő abszurdításokról a Munkálatok a téridőben c. munka szól.

Számomra a legizgalmasabbnak a pályázatban még csak elképzelésként említett „fúziós” művek létrehozása bizonyult: A Paránylányok, az Egy történet, vagy az Érzelmi kötődés esetében a mikrobiológiai „tájakat” nagyítom fel, ebbe a környezetbe helyezem az embert vagy az emberre emlékeztető jeleket, ezzel is felhívva a figyelmet a mikroorganizmusok fontosságára a túlélésünkhöz.

Egy nagyobb lélegzetvételi „fúziós” projekt bár a vége felé, de még folyamatban van, ez egy 2 x

2 méteres festmény, melyet a koronavírus-járvány időszaka hívott elő, és a halálszorongásról valamint a lelkiérőről szól – tulajdonképpen ez is a fennebb említett ötvözeses eljárást alkalmazza. Erről részletfotókat csatolok.

A támogatás ideje alatt volt egy egyéni kiállításom: Intro-verziók. (A Winter Games IV. kiállítássorozat keretében. Kurátor: Ungvári – Zrínyi Kata), K'Arte szoba, Marosvásárhely, 2021 december. Ezzel az alkalommal bemutattam egy részét a pályázatban felvázolt Nanomodulok sorozatnak, valamint az azokkal tematikailag vagy a megoldások tekintetében rokon munkákból is kiállítottam. Ez az anyag a befelé fordulásról szólt – úgy a téli idősakra jellemző meditatív lelkiállapotokról, mint a koronavírus-járvány következtében felsekert érdeklődésemről a mikrobiológia iránt. Itt is, mint több más téma esetében, amivel foglalkozom, a külső történések és belső megélések szétválaszthatatlansága a kulcsmotívum.

Részt vettem két művésztelepen (Élesd, Szihalom), valamint csoportos kiállításokon is:

- Szárhegy 2020, Haáz Rezső Múzeum, Székelyudvarhely
- Szárhegy 2020, Pro Art Galéria, Gyergyószentmiklós
- IV. Szabadkéz művésztelep zárókiállítása, Szabadkéz Galéria, Szihalom
- 25. Élesdi művésztelep zárókiállítása, Élesd
- A(r)TTENTION! / A klímaváltozás hatásait bemutató minikiállítás. Mank Artporta – Kalapos Kert, Művészetek Völgye, Kapolcs
- Winter Games IV. Benedek Levente / Ferencz S. Apor / George Roşu / Szabó Anna-Mária. K'Arte szoba, Marosvásárhely

Következik:

- Interszekciók. Limes Galéria, Révkomárom

Összeségében egy nagyon produktív és szakmailag izgalmas év volt számomra, melyhez az ösztöndíj nagymértékben hozzájárult. Ezúton is köszönöm.

